

[Blesky nad Žebětínem

V hospodě je mokro,
venku o něco méně,
ještě před několika hodinami
příjemně páchnoucí hnůj zvěstoval
obnažování Fosforu,
nyní však tma okyseluje snové zvrátky,
jsou všude okolo po domech
a na zápražích na bouřku čekají
nepoznaní psi-strápáči,
také ten Jiljího Rek.
Jsem přepitý, ale ne přelitý,
smočil bych se,
přitom nevím, nakolik smím,
žvaním a chci se potulovat houštinatým podsvětím,
ani krok rovně, samé vychylování
a jazyk napospas žíznlivé drti vlastní cti.
Silnice je připravena.
Teď už jenom odjezd,
někdo ale zůstává,
blesky fialově roztahují nestoudné břicho oblohy.